

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 Kbh. K

E-mail: skm@skm.dk

6. maj 2010

Høring over L 123 vedr. midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger.

Generelle bemærkninger

Indledningsvist skal bemærkes, at skattereformen på sigt er fuldt finansieret, ja endda ifølge regeringen overfinansieret med 4½ mia. kr. på trods af, at Skattekommissionen (SK) kun havde til opdrag at udarbejde forslag til en fuldt finansieret reform, der dog også kunne indeholde dynamiske effekter.

Med dette lovforslag vil regeringen gennemføre et af SK's forslag til finansiering, nemlig en udligningsskat (i det følgende kaldet særskatten) på store pensioner. Først hed det sig, at man pga. tekniske vanskeligheder ikke kunne vedtage et lovforslag sammen med resten af skattereformen Forårspakke 2.0. Senere har udformningen været undergivet flere udskydelser og forskellige forlig mellem regeringen og Dansk Folkeparti. I den forbindelse skal vi henvise til, at idéen stammer tilbage til Lykketofts tid som finansminister, men blev opgivet netop pga., at det var umuligt at ramme retfærdigt, ligesom skatten ville være teknisk vanskelig at opkræve. Alligevel er man nu hoppet på SK's socialdemokratiske formand Carstens Kock's limpind, og mener man har fundet en berettiget og retfærdig skat.

Normalt plejer lovforslag at være begrundet i rimeligt omfang. Dette lovforslags begrundelse begrænser sig til, at marginals-katten er sat væsentlig ned, og at dette indebærer en "utilsigtet" gevinst for den eksisterende pensionsopsparing, der er fradraget med højere marginals-katter.

En helt ny og farlig vej som begrundelse for skatteopkrævning, som hidtil har været skatteevnen. Hvis nu en pensionist skal til at have større skatteevne (læs mindre forbrug) end en anden borger med samme indkomst, kan man i princippet i fremtiden tage enhver gruppe ud, som man ikke bryder sig om og sige, at de har nogle utilsigtede fordele, som skal særbeskattes, fx alle de højt-lønnede, der udskød deres løn-udbetalinger fra ultimo 2009 til primo 2010 ("utilsigtet" skattebesparelse = tab for staten på ca 1 milliard).

Spørgsmålet er, om denne særskat ikke er i strid med Den Europæiske Menneskerettigheds-konventions § 14¹ og 1. tillægsprotokol art.1, idet der er tale om diskrimination mht. formueforhold og alder. Dette vil blive nærmere undersøgt, såfremt særskatten gennemføres.²

Der har aldrig tidligere været krævet (eller tilstræbt) symmetri mellem med hvilken fradragsprocent pensionsindbetalinger er sket, og de trækprocenter, der er betalt på det tidspunkt, hvor pensionen kommer til udbetaling. Pensionsindbetalinger har alle dage været en udskydelse af løn og følgelig derfor også sket i tillid til det - senest i 1998 – fastlagte pensionsbeskatningssystem, hvorefter pensionsudbetalinger beskattes på linje med andre personlige indkomster.

Dette princip ønsker man angiveligt nu at bryde, således at pensioner over en vis størrelse skal beskattes hårdere end andre tilsvarende indkomster. Det sker som led i en skattereform, der alene er en skatteomlægning, hvor nedsættelsen af indkomstskatten (mere end) kompenseres ved nye og øgede afgifter, i den forbindelse også stigende forbrugerpriser, begrænsning af fradrag mv. Afgifter o. lign. skal også betales af dem, som vil blive ramt af den påtænkte særskat. Det er de "velbjærgede", de "rige", hedder det. Men de pågældende er i indkomstmæssig henseende ikke mere "velbjærgede" eller "rige" end andre med samme eller større indkomster. Det eneste specielle ved dem er, at de er ældre, og tankegangen er åbenbart, at ældre ikke har samme ret til eller behov for indkomst og forbrug som andre befolkningsgrupper. Den særlige skat er således klart udtryk for en skattemæssig apartheid og negativ aldersmæssig diskrimination.

I bemærkningerne til lovforslaget til beskatning af kursgevinster (L122, side 22) forklares, hvorfor nuværende obligationsejere fortsat ikke skal beskattes: "Dermed beskyttes privates eksisterende dispositioner, idet investorer, der har handlet i tillid til gældende regler, ikke rammes". Skatteministeren har åbenbart indset, at der ville være tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, og han har derfor, rimeligt nok, friholdt investorer, der har "handlet i tillid til gældende regler". Når man gør stik modsat overfor pensioner og pensionister er det endnu et udtryk for en urimelig og arbitrær forskelsbehandling.

Tilliden til pensionsopsparring vil nu blive brudt med den konsekvens, at den vil mindskes. Man kan selvfølgelig ikke sige præcist, hvor meget, men hvis opsparringen blot mindskes med 5 %³, så falder indbetalingerne med ca. 5 milliarder det første år, som i stedet bliver beskattet direkte med en skattebetaling på i størrelsesordenen 2.5 milliarder, mens borgerne beholder ca. 2.5 milliarder til ekstra forbrug eller (endnu værre) køb af ferierejser og sommerhuse.

Da pengene ikke ligger døde hen i pensionsselskaber og – kasser, vil disse penge komme til at mangle til investeringer i produktion og arbejdspladser. Det er præcis det, der for samfundet begrunder det nuværende pensionssystem. Særskatten repræsenterer i forhold hertil et eklatant løftebrud, en skat med tilbagevirkende kraft og sidst, men ikke mindst, en meget begrænset her-og-

1Forbud mod diskriminering Art. 14.

Nydelsen af de i denne konvention anerkendte rettigheder og friheder skal sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

² Se Professor dr.jur. Kirsten Ketcher's notat om pensionstillæg

<http://www.djoef.dk/~media/Documents/Joep/Notat%20fra%20Kirsten%20Ketscher%20100102%20JPpensionstillæg%20final.ashx> side 8 ff.

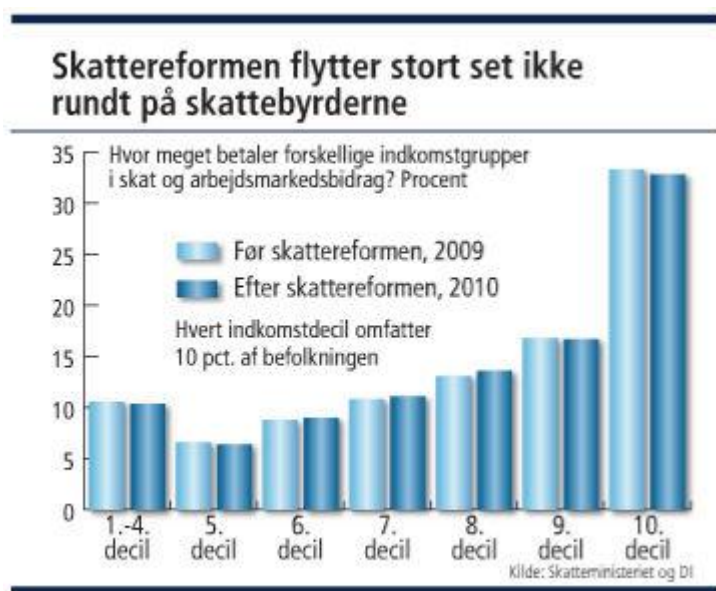
³ Ifølge Skatteministeriets beregninger koster 100.000 kr. grænsen for ratepensioner 9 mia. kr. i mindre pensionsopsparring om året.

nu gevinst i forhold til de mulige, men helt uoverskuelige skadevirkninger på pensionssystemet og samfundet.

Videre skal det yderligere bemærkes, at ingen andre lande inden for EU, endsige i verden har en tilsvarende skat på pensioner som PAL-skatten, som på sigt bidrager ca. 20 mia. kr. årligt til statskassen. Faktisk beskatter langt de fleste lande pensioner mere lempeligt end andre indtægter, lige bortset fra Danmark, hvor man som det eneste land ligefrem ønsker at beskatte pensionister hårdere end alle andre borgere med samme indkomst.

Som ovenfor nævnt er reformen alene en *skatteomlægning*, der (mere end fuldt ud) finansieres ved afgiftsstigninger og heraf afledte forbrugerprisstigninger, fradragsbegrænsning osv. Det kommer de berørte (nuværende og kommende) pensionister lige fuldt til at bidrage til. Med mindre fysikkens love om forbundne kar ikke gælder i Danmark, er dette ensbetydende med, at disse såkaldte "rige" pensionister, der har indtægter som gennemsnitlige sygeplejersker og skolelærere, vil blive hårdere beskattet end før skattereformen, på trods af løfter om det modsatte.

Senest fremgår det af vedlagte undersøgelse fra Skatteministeriet offentliggjort i Børsen den 4. maj 2010, at der ikke er rykket rundt på skattebelastningen mellem indkomstgrupperne, altså lige bortset fra de såkaldte "rige" pensionister, som nødvendigvis må komme til at svare en forholdsmæssig større skat end personer med tilsvarende indkomster inden for deres gruppe.

Endelig skal det oplyses, at man som begrundelse i lovforslaget for, at invalidepensionister skal undtages for særskatten (pkt. 2.1.2.2. infine) nævner, at invalidepensionister er afskåret fra at erhverve en indkomst ved almindelig deltagelse på arbejdsmarkedet. I den anledning skal vi ikke undlade at bemærke, hvordan man forestiller sig, at folk der en gang er gået ud af arbejdsmarkedet har chancer for at få en job igen, når man, eksempelvis, for længst har passeret folkepensionsalderen. Det er formodentlig ikke vanskeligere for en 30-årig i rullestol at få et job end for en 80-årig, selv om sidstnævnte skulle være fysisk og åndelig habil.

Konkrete bemærkninger

1. Omvendt udligning

Fra 2009 og i de kommende år vil pensionsindbetalinger blive foretaget med mindre skattefradrag end den skat, der skal betales af udbetalingerne i de kommende 9 år. Dette vil navnlig ramme folk i alderen 60+. Disse vil ikke kunne undslippe den omvendte "utilsigtede" udligning, hvis de har tvungne arbejdsgiverpensioner, er bundet af en aftale med et pensionsforsikringselskab eller er bundet af en kommunal eller statslig overenskomst. De færreste vil have råd til at vente mange år med at få deres pensioner udbetalt.

2. Elevatoreffekten

S-SF har allerede proklameret, at hvis de kommer til magten, vil de ikke kun indføre en millionærskat, men de vil også fortsætte og forhøje særskatten på pensionister. Dvs. at ikke alene vil effekten af ovenstående pkt. 1 være uendelig, men skatten kan også blive højere end svarende til den marginalskat, som den er fratrukket til.

Det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse, der reducerer særskatten med evt. fremtidige forhøjelser af topskatten. Det samme skal naturligvis være gældende for en forlængelse særskatten. Alt andet er bristende forudsætninger.

3. Den "utilsigtede" fordel

Der har aldrig og vil heller aldrig blive en sammenhæng mellem skatten ved fradrag og ved udbetaling. Lang de fleste der kommer over særskattegrænsen vil tvungent have indbetalt til deres pensioner igennem et langt arbejdsliv. Der er væsentlig forskel på, om dette er tilfældet eller om pensionsudbetalingen sker fra et depot, som er opsamlet gennem 10-15 år. Fx vil en overenskomstansat DJØF'er i staten (ikke chefer) ved pension i 2008 som 60-årig have: 191.616 kr., som 65-årig: 287.572 kr. og som 67-årig: 359.952 kr.⁴ Disse beløb er opsparet ved almindelige tvungne pensionsindbetalinger. Som det fremgår stiger pensionen med 30-35.000 kr. pr. år, jo længere man venter med at gå på pension. Hvis man gerne vil have, at folk skal blive længere på arbejdsmarkedet, er det ikke vejen frem at straffe dem, som bliver længere, ved en væsentlig højere marginalskat end andre mennesker. Videre er det kun de færreste, der i deres første år på arbejdsmarkedet har haft en løn, som har ramt topskattegrænsen, og dermed haft den høje fradragsfordel.

Desuden er der for indekstrakter ikke fratrukket skat for indeksdelen, som nu også særbeskattes.

Se om ægtefællepensioner nedenfor.

4. Det særlige bundfradrag på 121.000 kr.

I § 7a stk. 6 i lovforslaget hedder det:

Er en gift persons udbetalte beløb efter stk. 1 lavere end grundbeløbet efter stk. 4, forhøjes den anden ægtefælles grundbeløb med forskelsbeløbet, dog højst med 121.000 kr. (2010-niveau) med fradrag af personlig

⁴ Det skal oplyses, at disse beløb i de kommende år er faldende pga. lavere pensionstillæg, dårlige afkast og øgede omkostninger pga. af større solvenskrav. Mange AC'ere vil derfor opleve både af få mindre pensioner og øget skat som følge af særskatten.

indkomst efter regulering efter personskattelovens § 13. Det er en forudsætning for fradrag efter 1. pkt., at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

Bundfradraget gælder kun, hvis den anden ægtefælle har personlig indkomst under 121.000 kr. Dvs. at hvis den anden ægtefælle er på arbejdsmarkedet eller har fx efterløn vil der ikke blive tale om at kunne drage fordel af denne regel. Ja, selv hvis den anden ægtefælle kun skulle have folkepensionens grundbeløb vil også dette beløb blive fradraget. Kun hvis der er tale om en ægtefælle totalt uden indtægter og under 65 år (ellers har man jo folkepension) vil dette fradrag kunne anvendes fuldt ud, eksempelvis af ældre mænd med økonomisk charme, der har anskaffet en trofækvinde. Dette er ikke i overensstemmelse med, hvad der var gældende for fradraget i mellemskatten.

Der skal i den forbindelse gøres opmærksom på, at man ved særskattens indførelse genindfører mellemskatten for pensionister, idet særskatten begynder allerede ved en indtægt på 362.800 kr., mens topskatten i 2011 først begynder ved 409.100 kr.

5. Ægtefællepension

Ægtefællepension er en forsikringsordning ligesom invalidepension, hvilken man har undtaget for særskatten. Der er altså ikke tale om nogen "utilsigtet" fordel for ægtefællepensionister. Det drejer sig derimod om en pension, hvor et ægtepar netop ansvarligt har sikret deres familie i tilfælde af dødsfald og derfor samfundet for en mulig forsørgerbyrde. Typisk vil en ægtefællepension udgøre 30-50 % af afdødes egen pension. Denne lægges så oven i den overlevende ægtefælles egen indtægt eller pension. Selv om begge ægtefællers pension inden dødsfaldet har været under grænsen på 362.800 kr. vil en sambeskatning nu ikke alene betyde, at man skal betale topskat af beløbet, men også særskat. Det foreslås derfor, at ægtefællepensionister ligesom ægtefæller får mulighed for at få et ekstra bundfradrag på 121.000 kr.

Vi vil ikke undlade at bemærke, at dette især vil komme til at ramme kvinder, da de typisk er yngre end deres ægtemænd og lever længere. Der er altså også et element af kønsdiskrimination i den måde særskatten rammer.

6. Pensionister har ikke beskæftigelsesfradrag

Ved skattereformen er beskæftigelsesfradraget steget til 13.600 kr. for personer med samme indtægt som de personer, som rammes af særskatten. Dette kommer ikke pensionister til gode. Ganske vist betaler pensionister ikke arbejdsmarkedsbidrag, men dette har de gjort af fradraget for deres pensionsindbetalinger. Det kan altså konstateres, at pensionister, der rammes af særskatten ikke alene betaler 6 % mere af indtægter over særskattegrænsen end personer med tilsvarende arbejdsindkomster, men at de også betaler skat og eventuelt særskat af 13.600 kr., som sammenlignelige arbejdsindkomster ikke betaler.

7. Pensioner fra udlandet

Tilsyneladende er pensioner fra udlandet kun omfattet, hvis de er kommet ind under danske fradragsregler. De fleste vil imidlertid have optjent deres udenlandske pensionsordninger gennem arbejde i udlandet og så modtage en anden ordning fra arbejde i Danmark. Sådanne udenlandske ordninger er undtaget, vel ud fra en betragtning om, at der ikke er en utilsigtet fordel på trods af, at skatteevnen er den samme, som den danskere med samme indkomst har, som desuagtet skal betale særskatten, ligesom man ellers opretholder

globalbeskatningsprincippet for tilflyttere og for pensioner udbetalt til danskere bosiddende i udlandet.

Pensioner fra EU, FN og andre internationale organisationer vil ikke blive ramt på trods af, at disse ofte er mange gange større end den pension, som borgere i Danmark, som har haft tilsvarende stillinger, har haft mulighed for at spare op. Alligevel kan personer, med sådanne pensioner have op til 362.800 kr. i pensioner, der er undergivet dansk skat uden at skulle betale særskatten. Det skal også nævnes, at de i forbindelse med disse jobs, selvom de kun har betalt skat til Danmark af evt. renteindtægter, der for det meste har været under personfradraget, har optjent fuld ret til dansk folkepension.

Økonomiske og administrative virkninger af forslaget

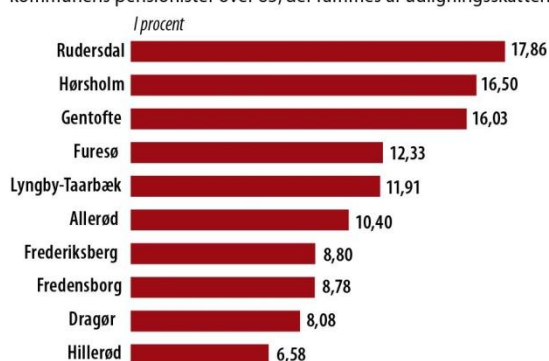
Økonomiske konsekvenser

Ifølge lovforslaget regnes med, at 31.000 personer i 2011 vil blive ramt af forslaget, mens man ikke oplyser, hvor mange man regner med i løbet af skattens 9 virkeår vil blive ramt. Disse tal er med et bundfradrag for skatten på 362.800 kr., mens Forsikring & Pension ved SK's bundfradrag på 284.000 kr. kom frem til, at knap 150.000 nuværende pensionsopsparende og 37.000 pensionister ville blive ramt af særskatten.⁵ De 37.000 kr. inkluderede alle pensioner bortset fra folkepensioner, dvs. også invalide- og svagelighedspensioner, som fra pensionsforsikringselskaber og – kasser for AC'ere vil ligge over 284.000 kr.

Berlingske Tidende viser den 29. april 2010 i nedenstående diagram andelen af pensionister over 65 år, der rammes af særskatten i de hårdest ramte kommuner.

Så mange rammes af særskat

Her er de ti kommuner, hvis pensionister rammes hårdest af udligningsskatten på store pensioner. Tallene viser andelen af kommunens pensionister over 65, der rammes af udligningsskatten.

⁵ Med forslaget om 350.000 kr. som bundgrænse og 6 % særskat er F&P kommet frem til, at 25.000 nuværende og 100.000 kommende pensionister ville blive berørt.

I den forbindelse skal bemærkes, at diagrammet alene omhandler personer over 65 år. Hertil skal altså lægges pensionister i aldersgruppen 60-64 år.

Hvis det anslås, at pensionisterne alene i de 10 omtalte kommuner, der vil blive ramt i første omgang, udgør 20.000 personer, skal resten af landet lægges til. Fra vores side antager vi, at dem der vil blive berørt af særskatten allerede i 2011 bliver et betydeligt større antal personer end både angivet i lovforslaget og af SK.

For så vidt angår provenuet er det interessant at se, at lovforslaget angiver, at særskatten i 2011 skal give 260 mio. kr., mens SK med et meget lavere bundfradrag og med en skat på 9 % mente, at provenuet i 2010 skulle være 250 mio. kr. Et af disse tal må være forkert. Hvis SK' s tal er rigtigt, kan provenuet med en særskatteprocent på 6 alene af den grund kun give ca. 2/3 af 250 mio. kr. Da SK' s tal videre er beregnet på alle typer af pensioner og for en lavere grænse, burde tallet i lovforslaget nok snarere være under det halve i provenu. I den forbindelse skal det erindres, at med afslutningen af særskatten i 2020 vil de fleste kommende pensionister gøre alle tænkelige forsøg på at holde deres pension lavest muligt indtil særskattegrænsen nås, hvilket bl.a. kan gøres ved at udskyde ratepensioner og anden pension, gå tidligere på pension end ellers beregnet, ophøre med at indbetale yderligere til pension mv. Disse muligheder har pensionister, der allerede har taget hul på deres opsparinger, ikke.

Det er således vores opfattelse, at antallet af ramte vil være større og provenuet mindre end angivet i lovforslaget. Når det tages i betragtning, at den varige virkning kun – stadig ifølge lovforslaget – er 35 mio. kr., er det vores påstand, at skatten provenumæssigt for det danske samfund vil give et stort underskud, hvorfor skatten alene gennemføres på grund af misundelse og stædighed fra forslagsstillernes side.

Vi har endvidere bemærket, at lovforslaget under pkt. 3.1.1 i sine økonomiske konsekvenser for en række familietyper kommer med en bemærkning om, at der ikke er indregnet effekten af afgiftsmæssige stigninger og den grønne check. I den forbindelse skal gøres opmærksom på, at man skal have mindre end 362.800 kr. for at få grøn check, og desuden skal vi endnu en gang påpege, at skattereformen er fuldt finansieret og de pgl. skattelettelser udraderes af de øgede grønne afgifter og andre øgede udgifter som følge af skattereformen. Alle i undertegnede gruppe har undervist og/eller været censorer ved universitet eller højere læreanstalter, og vi kan konstatere, at en så mangelfuld, tendensiøs og overfladisk gennemgang af en problemstilling, som bemærkningerne til dette lovforslag er udtryk for, ville falde under dumpegrænsen, og betegnelsen lovsjusk ligger lige for.

Administrative udgifter

I lovforslaget står der vedrørende indførelsen af særskatten, at den ventes at medføre engangsudgifter til systemtilretning på 15,5 mio. kr. samt årlige it-driftsudgifter på 1 mio. kr. Hertil skal så lægges de administrative omkostninger til gennemførelse af lovforslaget og senere administration af dette, herunder utallige henvendelser fra borgere, som rammes eller tror de rammes. Hvis blot hvad der svarer til halvdelen af de berørte henvender sig til SKAT eller andre offentlige myndigheder herom, vil dette nemt beløbe sig til 3-4 mio. kr. i årlig administration. Der vil jo løbende være nye borgere, der skal på pension og/eller ændrer deres pensionsforhold. I lovforslaget skriver man frejdigt, at lovforslaget ikke forventes at have nogen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

I den forbindelse skal det nævnes, at Danica pension alene til dato har afholdt 15.000 kundemøder, 25.000 telefonmøder og besvaret ca. 50.000 henvendelser fra forvirrede og bekymrede kunder. Lavt

sat kan det have kostet Danica 15.000x500 kr., 25.000x250 kr. og 50.000x100 kr., eller i alt 18,75 mio. kr., hvortil kommer tid, gener, tabt arbejdsfortjeneste hos kunderne. Danica dækker ca. 20 % af pensionsmarkedet, så 80-100 mio. kr. til dato er formentlig et rimeligt skøn. Disse omkostninger bæres af alle pensionssparerne, ikke kun af de såkaldt "rige".

Når alt lægges sammen, må det hermed konstateres, at denne skat vil medføre store administrative byrder for pensionselskaberne og sammenlagt vil give et uoverskueligt negativt provenu for samfundet.

Oveni skal lægges de langsigtede konsekvenser, som den opståede mistillid til pensionsopsparing vil have på de offentlige udgifter til ældre medborgere. Mange, også dem der slet ikke vil komme i nærheden af særskattegrænsen vil nemlig tænke, jamen, vil de ramme mig næste gang, og så undlade at i hvert fald foretage frivillig pensionsopsparing. Dette vil for mange mennesker være det samme som at lade pengene indgå i alm. forbrug, og evt. overskud vil ofte gå til ferierejser, sommerhuse, nyanskaffelser til hjemmet mv.

Afsluttende bemærkninger

Vi vil efter ovenstående grundige gennemgang blot konstatere, at der er tale om en aldersdiskriminerende skat, som har tilbagevirkende kraft og som rammer en gruppe borgere, som efter et langt liv ikke kan ændre på deres økonomiske vilkår gennem arbejde, eller opsparing. Med den foreslåede skat vil det danske skattesystem nå et nyt lavpunkt af diskrimination, vilkårlighed, smålighed og skat med tilbagevirkende kraft.

Reelt er pension en naturlig nedsparring, som samfundet ikke behøver at bidrage yderligere til end, hvad den pålægger andre sammenlignelige dele af befolkningen. Normalt plejer man at sige, at de bredeste skuldre skal bære de største byrder, men her har man virkelig fundet en forsvarsløs gruppe i samfundet, om hvilken man sikkert har ment, lad de gamle betale, enten opdager de det nok ikke, eller også kan det jo være lige meget, da de nok snart alligevel er helt ude af billedet.

Imidlertid har regeringen med forslaget ramt midt i solar plexus af deres kærnevælgere, som nu må se sig om efter nye græsgange. Det kan godt være, at gruppen, forslaget rammer, ikke er fysisk stærke eller har en fremtid for sig på arbejdsmarkedet, men lige netop den gruppe, som man rammer, består måske ikke af de rigeste, men derimod de mest veluddannede, som siden 50'erne har været tvunget ind i solidariske pensionsordninger gennem deres arbejde. Disse mennesker har i deres erhvervsaktive liv i forvejen betalt verdens højeste skatter, men stort set ikke ligget samfundet til byrde.

En solidarisk, overenskomstbaseret pensionsordning omfatter ikke alene alderspension, men under hele opsparingen en forsikring ved tab af erhvervsevne, enkepensionsforsikring og børnepensionsforsikring, hvilket friholder staten for store forpligtelser. Modsætningen hertil er en individuel ratepension oprettet over få år med store og spekulative indbetalinger.

Hvis man skulle ramme dem, man virkelig oprindelig gerne ville ramme, nemlig dem der har trukket millioner fra på ratepensioner i løbet af en kort årrække, ville der være tale om nogle få tusinde, måske kun få hundrede personer, som alligevel har andre måder at unddrage sig at skattevæsenet ramme dem for hårdt.

Den foreslåede skat er i forhold hertil helt summarisk, idet der ikke tages hensyn til hverken indkomstforløb, opsparingsforløb, eventuelle beskattede afkast undervejs eller den opsparingsform, der har været benyttet, kun den endelige udbetaling. Konkret særbeskatter man således også det afkast, pensionsopsparingen har haft (og som allerede er PAL beskattet), og som kan svare til, måske, halvdelen af depotværdien for en 40-årig opsparingsperiode. Det er urimeligt.

Derfor mener vi også, at dette forslag skal begraves, men hvis ikke denne bøn efterkommes, skal vi henstille, at følgende ændringer i det mindste tilføjes lovforslaget,

- at det særlige bundfradrag forhøjes fra 121.000 kr. til det fulde bundfradrag, og på samme måde, som tilfældet var for mellemskatten, som man nu har genindført for pensionister, og
- at dette fradrag også kommer ægtefællepensionister til gode,
- at der gennemføres en bestemmelse, der reducerer særskatten ved evt. fremtidige forhøjelser af topskatten. Det samme skal naturligvis være gældende for en forlængelse særskatten,
- at man foretager nogle korrekte og ærlige beregninger og begrundelser i bemærkningerne til lovforslaget,
- at der udarbejdes realistiske eksempler på indkomst- og opsparingsforløb, der under hensyntagen til forsikringselementet og afkastbeskatningen, viser, hvorledes skatten rammer forskellige pensionistgrupper, som de er i dag.

Denne aldersdiskriminerende skat vil blive lige så forhadet, som sambeskatningen af ægtefæller var det i 50'erne og 60'erne, indtil man fandt ud af at ophæve den, da folk holdt op med at gifte sig. I fremtiden vil folk holde op med at spare op til pension eller gemme pengene under madrasserne til skade for samfundet og investeringerne i erhvervslivet. Hvor mange år vil det tage for politikerne på Christiansborg før de opdager det? Forhåbentlig færre end det tog med sambeskatningen. I modsat fald er vi med god sandsynlighed væk til den tid.

Med venlig hilsen

Jette Vorstrup, Steen Leth Jeppesen, Ernst Ingurt og Henrik Spliid

WWW.strafskatten.dk

Mail: "Jette Vorstrup" <vorstrup@gmail.com>

c/o: Henrik Spliid, Gisselfeld Alle 14, 2820 Gentofte (henrik.spliid@gmail.com)